

γιαλντιζλήδικος ἐπίθ. ἀμάρτ. γιαλντισλήδικος Κρήτ.
 Ἐξ ἀμάρτ. ἐπίθ. *γιαλντιζλής* καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ
 Τουρκ. *yaldizli* = ἐπιχρυσωμένος.
 Ἐπιχρυσος: *bardaki* γιαλντισλήδικο (*bardaki* = μετάλλ-
 λινον δοχεῖον ὕδατος).

γιαλντιζι τό, ἄνδρ. γιαλτιζι Θράκ. (Γέν.) γιαλντιζι
 Θράκ. (Αὐδὴμ.) — Λεξ. Βυζ. γιαρδίζι Κάσ.
 Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yaldiz* = ἐπιχρυσώσις.
 Πολύτιμος λίθος με χρυσᾶς ἀποχρώσεις, ὁ χρυσόλιθος
 τῶν ἀρχαίων ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.
 Ἐσὺ 'σουν τὸ γιαλντιζι μου, ἐσὺ 'σαι τὸ γιαλντιζι μ'.
 μηδ' ἀπὸ χίλιους πιάνουσιν μηδ' ἀπὸ δυὸ χιλιάδες,
 καὶ τώρα πῶς καὶ πιάστηκες με δυό, με τρεῖς νομάτους;
 Αὐδὴμ.
 Ἐγλέζικε καθρέφτη με τὰ γιαλντιζια σου,
 ἐγὼ τρανῶ τοὺς πόρους καὶ τὰ καθήγια σου
 (καθήγια = στενοχώριες) ἄνδρ.

γιαλντιζώνω Θράκ. (Γέν.) γιαλντιζώνω Θήρ.
 Ἐκ τοῦ οὗς. *γιαλντιζι*.
 Ποικίλλω διὰ χρυσολίθων ἐνθ' ἄν.: Θέλω νὰ γιαλ-
 ντιζώσω τὸ σπῖτι μου. Ποῦ ἂν εὗρω γιαλντιζι; Γέν.
 Δέκα κοῦπες, οἱ τέσσερες χρυσᾶς γιαλντιζωμένες (ἐνν. δίνω)
 Θήρ.

γιαλόβολος ὁ, ἀμάρτ. γιαλόβουλους Ἰμβρ. Πληθ. για-
 λόβολα τά, Θράκ. (Μυριόφ.) — Μ. Φιλήντ, Θρῦλ., 31.
 Ἐκ τῶν οὗς. *γιαλὸς* καὶ *βόλος*.
 Λεῖος καὶ στρογγυλὸς μικρὸς λίθος τοῦ αἰγιαλοῦ ἐνθ' ἄν.:
 Ποίτμ.
 Ζάλη ἔχω 'ς τὸ κεφάλι, μὰ ὅλο καὶ γυρνῶ
 τρίζουνε τὰ γιαλόβολα κ' ἐγὼ παντέχω,
 τηρᾶω τὸ πέλαο, τηρᾶω τὸν οὐρανὸ
 Μ. Φιλήντ., ἐνθ' ἄν. Συνών. *βότσαλο* 4, *βόλι* 3,
γούλακι, *γούλι*, *γούλος*, *λαλάκι*.

γιαλοδρομίζω Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.) γιαλοδρομῶ
 Χίος γιαλοδρομιάου Εὐβ. (Λιχάς).
 Ἐκ τοῦ οὗς. *γιαλὸς* καὶ τοῦ ρ. *δρομίζω*. Διὰ τὸν
 σχηματισμὸν πβ. *ἀναδρομίζω*.
 Ἐπὶ ἰχθύων, διευθύνωμαι ἐκ τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης πρὸς
 τὸν αἰγιαλὸν ἐνθ' ἄν.: Τώρα 'ναι καιρὸς πού τὰ ψάρια γιαλο-
 δρομοῦν Χίος Ὁ ἀλμπουριέρης ξεκόφτει πού εἶναι τὰ ψάρια
 καὶ πού πηγαίνουνε, πρὸς τὸ πέλαγος ἀνοίγουνε ἢ πρὸς τὴν
 ξηρὰ γιαλοδρομίζουνε Σωζόπ. Οὐ Γιώργ' ἄμα ἰδῇ τὰ ψάρια
 καὶ γιαλοδρομῆσ'νι, ρίχν' τοῦ βιζόβουλου (= εἶδος ἀλιευ-
 τικοῦ δικτύου) Λιχάς.

γιαλοδρόμος ὁ, ἐνιαχ. γιαλοδρόμους Λέσβ.
 Ἐκ τοῦ ρ. *γιαλὸς* καὶ *δρομίζω*.
 Τὸ πτηνὸν Ἀλκυὼν ἢ λασιά (Alcedo hispida), τῆς οἰκογ.
 τῶν Ἀλκυονιδῶν (Alcedinidae). Πβ. H. Pernot, Phonét.
 des parlers de Chio 3,382. Συνών. βλ. *βασίλο-*
ποῦλλι 1 καὶ *γιαλοποῦλλι*.

γιαλοκόπι τό, ἐνιαχ. γιαλονκόπ' Σάμ.
 Ἐκ τοῦ ρ. *γιαλὸς* καὶ *κόπω*.
 Ἡ ἀπασχόλησις εἰς τὴν παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἀλιείαν.
γιαλοκόπος ὁ, ἐνιαχ. γιαλονκόπους Σάμ.
 Ἐκ τοῦ οὗς. *γιαλὸς* καὶ τῆς καταλ. *-κόπος*, περὶ

τῆς ὁποίας βλ. Γ. Χατζιδ. εἰς Ἀθηνᾶν 22 (1910), 245-247.

1) Ὁ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἀλιεύων ἰδίως ὄστρεα, ὄστρακό-
 δερμα, μαλάκια καὶ μαλακόστρακα. 2) Ὁ καταγινόμενος με
 διαφόρους ἐργασίας τῆς θαλάσσης.

γιαλοκοπῶ ἐνιαχ. γιαλουκοπῶ Σάμ. (Σπαθαρ.)
 γιαλουκοπάου Σάμ.
 Ἐκ τοῦ οὗς. *γιαλὸς* καὶ *κόπος*.
 1) Ἀλιεύω παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἰδίως ὄστρεα, ὄστρακόδερμα,
 μαλάκια καὶ μαλακόστρακα ἐνθ' ἄν. 2) Καταγίνομαι με ἐρ-
 γασίας τῆς θαλάσσης Σάμ.

γιαλομάννα ἡ, ἐνιαχ. γιαλουμάννα Ἰμβρ. Λήμν.
 Ἐκ τῶν οὗς. *γιαλὸς* καὶ *μάννα*.
 Ὁ πολὺ ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ ἀλιεύῃ *γιαλίκα*, ἤτοι
 ὄστρεα, ὄστρακόδερμα, μαλάκια καὶ μαλακόστρακα.

γιαλομούνα ἡ, Ἀντίπαξ. Παξ. Σαμοθρ.
 Ἐκ τῶν οὗς. *γιαλὸς* καὶ *μούνα* μεγεθ. τοῦ
μουνί.

Τὸ Κοιλεντερωτὸν θαλάσσιον ζῶον Ἀκαλήφη ἢ κοινὴ ἢ
 Μέδουσα ἢ ὠτόεσσα (Acalephe communis). Συνών. βλ.
 εἰς λ. *ἀγαλήφα* καὶ *γιαλίάστρα*.

γιαλομουνάρα ἡ, ἐνιαχ. γιαλουμ'νάρα Σαμοθρ.
 Ἐκ τῶν οὗς. *γιαλὸς* καὶ *μουνάρα*.
 Ἡ μεγάλη μέδουσα τῆς θαλάσσης.

γιαλομουνέλι τό, ἐνιαχ. γιαλουμ'νέλι Σαμοθρ.
 Ἐκ τοῦ οὗς. *γιαλομούνι* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ.
-έλι.
 Ἡ μικρὰ θαλασσία μέδουσα.

γιαλομούνι τό, ἐνιαχ. γιαλουμούν' Ἰμβρ. Προπ. (Πέ-
 ραμ.) Σαμοθρ.
 Ἐκ τῶν οὗς. *γιαλὸς* καὶ *μούνι*.
Γιαλομούνα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Τοῦ γιαλουμούν'
 ζῇ 'ς τίς ἀγκάλις (=λιμάνια) Πέραμ. Συνών. βλ. εἰς λ. *ἀ-*
γαλήφα καὶ *γιαλίάστρα*.

γιαλόνι, τό, Μῆλ.
 Ἐκ τοῦ οὗς. *γιαλὸς*.
 Ὁ μικρὸς αἰγιαλός.

γιαλόξυλο τό, Ἐρεικ. — Α. Μωραϊτίδ., Διηγ., 2,174
 γιαλόξ'λου Θεσσ. (Ζαγορ.)
 Ἐκ τῶν οὗς. *γιαλὸς* καὶ *ξύλο*.
 Εὐλὸν ἀπορριπτόμενον ὑπὸ τῶν θαλασσίων κυμάτων εἰς
 τὴν παραλίαν ἐνθ' ἄν.: Αὐτὰ εἶναι γιαλόξυλα καὶ γι' αὐτὸ
 δὲν ἀνάβουνε 'ς τὴν 'στιᾶ (= δὲν καίγονται εἰς τὴν ἐστίαν)
 Ἐρεικ. Ἰμεῖς ἐδῶ ξύλα δὲν ἀγουράζοιμι, πιροῦμι μὲ τὰ
 γιαλόξ'λα. Ζαγορ. Ἡ σκαμπαβία διελύθη εἰς τὰ ἐξ ὧν συνε-
 τέθη. Καὶ τὰ μὲν καρφία ἐβυθίσθησαν εἰς τὸν βαθὺν πυθμένα,
 αἱ δὲ σανίδες διεσπάρησαν εἰς τὸ πέλαγος μεταβληθεῖσαι
 εἰς γιαλόξυλα (σκαμπαβία = λέμβος πολεμικοῦ πλοίου) Α.
 Μωραϊτίδ., ἐνθ' ἄν.

γιαλοπάγι τό, ἐνιαχ. γιαλουπάγ' Θράκ. (Μάδυτ.)
 Ἐκ τῶν οὗς. *γιαλὸς* καὶ *πάγος*.
 Ψυχρὸς ἀνὴρ ἐρχόμενος ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ψυχρὰ θαλασ-
 σία αὔρα.

